

Szigetközi requiem

1.

Roppan a fény a holdszínű jégen
Tükrében fürdik a bóbíta nád,
Fénylik a sóhaj az éj sűrűjében
Pattanni készül a fűzfavirág.

Sírnak a csillagok, hullik a könnyük,
Szél hátán jégvirág illata száll,
Csókízű szellő szárnyal a fák közt,
Surranva húz el a vadkacsapár

Csobbán a márna, eltűnik újra,
Zizzenve libben széjjel a sás,
Gyönyörű torpedó, jégmadár röppen,
Hullámot csókolva pittyen a jász.

Szememmel érzek, szívemmel látok,
Őrzöm a partot, nyűgöz e táj,
Gondom elillan, nyugalom harsog,
Lelkem e csodától égi madár.

E megsebzett bölcsőben harcol az élet,
Fájdalma már-már az egekben jár,
Természet bölcsője, szeretlek téged!
Éltem vagy Szigetköz, holtomig várj.

Újrónafő, Gellén Imre